

Konseilspræsidentens Ønske i dette Øjeblik var inde, kunde Krigsministeren slet ikke have forelagt Forslaget eller have haft Haab om at faa det gennemført. Dertil svarede Krigsministeren — ja, hvad svarede han? Krigsministerens Svar ere overhovedet højt mærkelige. Til det Spørgsmaal, der blev fremsat af min ærede Kollega for Københavns Amts 2den Valgkreds, om han vilde begrunde Nødvendigheden af ekstraordinære Foranstaltninger, havde han ikke andet at svare, end: det er nødvendigt! Da han blev opfordret til nærmere Begrundelse, rystede han paa Hovedet. Det er Provisorismens gamle Begrundelse: det er nødvendigt, dermed Basta, ikke mere. Det kunde vi ogsaa faa at vide af Højreministrene, naar der var militære Formaal fremme, men vi fik dog i Reglen en noget fyldigere Forklaring. Den ærede nuværende Krigsminister siger kun, det er nødvendigt, Basta! og derefter har saa Rigsdagen at rette sig. Til det ærede Medlem for Ringsted svarede han: dette Lovforslag gælder kun for i Aar, og dermed erklærede det ærede Medlem sig tilfreds og lagde saa en Fortolkning ind i det, der skulde begrunde, at han kunde stemme for Forslaget. Men den ærede Krigsminister vogtede sig vel for at erklære, at denne Fortolkning var rigtig. Det var dog det mindste, man maatte kunne kræve fra det ærede Medlems Side, naar han lægger en Fortolkning ind i Ministerens Ord, at Ministeren saa stadfæster den. Det kan ikke nytte hverken det ærede Medlem eller andre, at det ærede Medlem fortolker Krigsministerens Udtalelser paa den Maade, hvis Ministeren giver en helt anden Fortolkning, thi det er Krigsministerens Fortolkning, det i dette Tilfælde kommer an paa, hvis det skal betyde noget for Folketingets Medlemmers Afstemning i denne Sag.

Denne Lov gælder kun for i Aar, siger den ærede Minister. Ja, det kunne vi læse os til, det er ikke nogen ny Oplysning fra den ærede Ministers Side, det staar tydeligt nok i Loven, det er kun en rent meningsløs Gentagelse af, hvad enhver selv kan læse sig til. Men Spørgsmaalet er, om den ærede Krigsminister, naar Loven er udløben, vil søge efter andre Midler til at faa Søforterne bemandede stærkere end nu. Det er Spørgsmaalet: vil Ministeren f. Eks. næste Samling søge denne Lov fornyet eller søge andre Udveje? Det ærede Medlem for Ringsteds Forespørgsel er fuldstændig berettiget: er det kun rent midlertidigt, at Søforterne

skulle bemandedes saa stærkt? De have jo kunnet ligge fra 1894, altsaa i en halv Snes Aar, uden nogen ekstraordinær Bemanding, men nu mener Krigsministeren og Ministeriet vel som Helhed, at det er Konflikten ved Japan, der gør, at vi skulle have dem besatte. Er det kun for i Aar, og naar Aaret løber ud, skulle vi saa næste og næst-næste og de maaske ikke saa faa Aar, der følge, inden Militærkommissionen er færdig, undvære dem igen? Det var ganske rart at faa oplyst, men det har Ministeren aldeles ikke svaret paa ved kun at svare den selvfølgelig Ting, at dette Lovforslag kun gælder i Aar. Dette vidste det ærede Medlem for Ringsted saare vel, og hvorledes det ærede Medlem i dette ganske intetsigende og selvfølgelig Svar fra Krigsministerens Side kan lægge den Fortolkning ind, at vi om et Aar vende tilbage til Tilstanden før de ekstraordinære Indkaldelser, og det selv om den japansk-russiske Konflikt vedvarer, det forstaar jeg ikke, og det vil vist meget faa Medlemmer her i Salen kunne forstaa.

Og lige saa lidt forstaar jeg, at det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) kunde rejse sig op og sige det, han sagde, at han stemte for dette Forslag . . . . (Slengerik: Det har jeg ikke sagt!) Det vilde glæde mig i højeste Grad, hvis det ærede Medlem ikke har sagt det, og det har glædet mig at fremkalde hans Udtalelse nu. Jeg, og jeg tror de fleste med mig, opfattede hans Udtalelse saaledes, at det ærede Medlem sagde: naar jeg stemmer for dette Forslag — men det ærede Medlem sagde maaske *hvis* —, saa er jeg ikke bunden i Fremtiden. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men denne Rysten giver jo et sikkert Løfte om, at vi faa en Forklaring, i Modsætning til den Rysten, som vi undertiden se fra den ærede Krigsministers Side. Det ærede Medlem vil sikkert faa Lejlighed til at forklare sig nærmere. Saaledes som jeg opfattede det ærede Medlem, og som jeg ved, mange her have opfattet ham, kom jeg til at tænke paa, da det ærede Medlem rejste sig i Anledning af den socialdemokratiske Interpellation, thi der vilde det ærede Medlem gaa med, men det var sidste Gang, næste Gang vilde han ikke gaa med, nu var det sidste Gang. Nu syntes jeg, at det ærede Medlem i Dag kunde tænke sig, at der dog var endnu en Gang.

Jeg skal sige til det ærede Medlem for Ringsted — jeg skal ikke vende mig yderligere til det ærede Medlem for Middelfart, for der kommer vel en Udtalelse.